

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobců a) Ing. R. H., b) Ing. J. M., oba zastoupeni JUDr. Vilémem Urbíšem, advokátem se sídlem v Bruntále, Eduarda Beneše 21, proti žalovanému Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě, se sídlem Opava, Praskova 11, za účasti Ing. J. F., v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 9. 2003, čj. 22 Ca 495/2002 - 34,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 9. 2003, čj. 22 Ca 495/2002 - 34 se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobci (dále též „stěžovatelé“) domáhají zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě s poukazem na ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. Pokud se týká stížnostního důvodu poukazují na ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. s tím, že se domáhali žalobou ochrany proti nezákonnému zásahu správního orgánu do katastru nemovitostí.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby tato stížnost byla zamítnuta. Uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu obsaženými v napadeném usnesení. Jinak dovozoval správnost postupu správních orgánů obou stupňů.

Důvodnost kasační stížnosti Nejvyšší správní soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a shledal tuto stížnost důvodnou. Tento soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Ze soudního spisu a ze správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující podstatné skutečnosti.

Rozhodnutím Katastrálního úřadu v Opavě ze dne 28. 5. 2002, čj. OR 266/2001/2, bylo s poukazem na ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), „v platném znění“ vysloveno, že návrhu Ing. J. F. ze dne 16. 6. 2001 na opravu chyby v operátu katastru nemovitostí podle § 8 katastrálního zákona, a to zapsání parcely zjednodušené evidence parcelní číslo 1570 o výměře 4770 m², katastrální území K. do jeho výlučného vlastnictví se nevyhovuje. Zároveň bylo stanoveno, že z katastru nemovitostí se vymazává zápis, „který provedl katastrální úřad záznamem dle § 7 zákona č. 265/1992 Sb., na základě předloženého rozsudku Okresního soudu v Opavě čj. 8 C 176/1997, ze dne 3. 5. 2000, právní moc ze dne 28. 3. 2001, o určení vlastnictví.“

Rozhodnutím Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 9. 2. 2002, čj. O-62/353/2002 bylo odvolání stěžovatelů zamítnuto a jím napadené rozhodnutí Katastrálního úřadu v Opavě bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 8. 11. 2002, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 12. 11. 2002 se stěžovatelé domáhali zrušení posledně uvedeného rozhodnutí správního orgánu.

Usnesením, které je napadeno kasační stížností, byla tato žaloba odmítnuta.

Krajský soud s poukazem na ustanovení § 68 písm. b) a § 46 odst. 2 s. ř. s. dovedil, že se jedná o rozhodnutí o věci, která vyplývá z občanskoprávních vztahů a jde tedy o žalobu ve správním soudnictví nepřipustnou.

Otázkou věcné příslušnosti soudu ve věci přezkoumání rozhodnutí správního orgánu o opravě údajů v katastrálním operátu se již zabýval zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., v rozhodnutí ze dne 2. 9. 2004, čj. Konf 62/2003 – 15 (publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 403, částka 12, ročník 2004). V tomto rozhodnutí bylo zejména konstatováno následující.

Oprava chyb v katastrálním operátu se řídí ustanovením § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb. Podle jeho odstavce 1 opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu, chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odstavce 2 téhož ustanovení opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. Podle ustanovení § 5 odst. 7 katastrálního zákona pak platí, že právní vztahy nemohou být

dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou.

V pozadí správního řízení i soudních řízení stojí spor o vlastnické právo k nemovitosti. Takový spor je nepochybně sporem, jenž vyplývá z občanskoprávních vztahů (§ 7 odst. 1 o. s. ř.); rozhodl-li o takovém sporu správní orgán, může tutéž věc na návrh projednat obecný soud v řízení podle části páté občanského soudního řádu (§ 244 odst. 1 o. s. ř.), kterým je podle § 249 odst. 1 a 2 o. s. ř. buď soud okresní (obvodní) nebo – ve věcech vkladu práva k nemovitostem – soud krajský (městský).

Katastrální úřad ani zeměměřický a katastrální inspektorát však v dané věci nerozhodovaly ve věci vkladu práva k nemovitostem ani v žádné jiné věci, která by vyplývala z občanskoprávních vztahů, a ani o ní rozhodovat nemohly. Institut opravy chyb v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin; není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem a opravou chyb v katastrálním operátu se tak nemění právní vztahy k nemovitostem. Jak správně poznamenal ve svém vyjádření Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze, ani jemu ani katastrálnímu úřadu nepřísluší rozhodovat o vlastnickém právu k nemovitostem: rozhodováním v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí v katastru. Rozhodnutí z takového řízení vzešlé tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů. Rozhodování o žalobách brojících proti rozhodnutí o opravě chyb v katastrálním operátu není svěřeno obecným soudům rozhodujícím podle části páté občanského soudního řádu.

Nejvyšší správní soud nemá důvodu ani v řízení o této kasační stížnosti se od těchto závěrů (právní argumentace) odchýlit.

Nebyl tedy dán důvod k postupu podle ustanovení § 130 odst. 1, § 68 písm. b) a § 46 odst. 2 s. ř. s. Proto bylo kasační stížností napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 a 3 s. ř. s.), v němž je tento soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu